

תת"ע 6575/10/19 - נגים סמיר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6575-10-19 מדינת ישראל נ' נגים סמיר
תיק חיצוני: 11150920525

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש:	נגים סמיר
נגד	
משיבה:	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 19.11.19 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה כאשר הוא אינו חגור בחגורת בטיחות, עבירה מיום 20.8.18, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 700 ₪ ופסילה מותנית של חודש אחד למשך שנה אחת.

3. ב"כ המבקש טען כי המבקש לא התייצב לדיון לא מתוך זלזול אלא משום שלא קיבל זימון לדיון וכי הוא זה שהגיש הבקשה להישפט במסגרת בקשה להארכת מועד להישפט בבית המשפט, בקשה שהתקבלה. טען כי נודע לו על פסק הדין מתוך הזמנה לקורס לנהיגה מונעת בשל ניקוד שנצבר לחובתו כאשר מבדיקת ההרשעות עלה כי נרשמו לחובתו נקודות בגין העבירה כאן. טען כי הוא לא ביצע את העבירה המיוחסת לו וכי הוא היה חגור במועד ביצוע העבירה המיוחסת לו. טען כי מעיון באישור המסירה עולה כי מי שחתומה על האישור היא "סחר" כאשר מאישור המסירה כלל לא ברור באיזה תאריך הוא נמסר ומי זו אותה "סחר" שקיבלה את הזימון, ואם היא מורשית לקבלת דברי דואר עבור המבקש, מה גילה וציין כי הזימון כלל לא הגיע לידי וכי היה על המבקש לשלוח את הזימון לידי בא כוחו. עוד טען כי הוא מתפרנס כנהג ברכב הסעות וזקוק לרישיון הנהיגה לצורך פרנסתו וכן לצורך הסעת בנו הנכה. לאור האמור ביקש ליתן למבקש יומו בבית המשפט.

4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש לא העלה כל הסבר מוצדק להיעדר התייצבותו לדיון. טענה כי מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר לידי מי שגר עימו בבית. טענה כי המבקש לא פירט בבקשתו את טענות ההגנה שלו כפי שדורשת הפסיקה לצורך הנעת ההליך הפלילי מחדש, בדרך של ביטול פסק הדין. טענה כי הבקשה לא מסבירה את נסיבות אי התייצבותו לדיון חרף קיומו של אישור

מסירה כדין וכי היה על המבקש לעקוב אחר מועד הזימון.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו הרשומה של המבקש ובהיעדרו נמסר לידי מי שמתגורר עימו בבית, אשר אף אישר את קבלת דבר הדואר בחתימתו. מעיון באישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר בתאריך 10.6.19 לידי "סחר" אשר חתמה על האישור. בנסיבות אלה בוצעה מסירה כדין. המבקש לא הסביר מי היא אותה סחר, לא הפריך את חזקת המסירה ולא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

מעבר לכך יצוין כי גם ההודעה על גזר הדין נמסרה למבקש ביום 25.11.19 ונחתמה ע"י אותה "סחר". המבקש לא התייחס לאישור המסירה הסרוק בתיק ובמכלול הנסיבות מצאתי כי טענותיו של המבקש בדבר אי דיוקים באישור המסירה אינן מבוססות.

המבקש אף לא פירט מדוע השתהה עם הגשת בקשתו לביטול פסק הדין, לאחר קבלת ההודעה על גזר הדין פרק זמן ארוך של כשנה.

8. באשר לטענה כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין, המבקש כפר בביצוע העבירה אך מעיון בדו"ח לא מצאתי כי מצויים בו כשלים כנטען ע"י המבקש. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי של המבקש הכולל לא פחות מ-121 הרשעות קודמות כאשר מתוכן 8 הרשעות עניינן נהיגה ללא חגורת בטיחות, אינו חורג ממתחם העונש הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח כסלו תשפ"א, 14 דצמבר 2020, בהעדר

הצדדים.